

Vg
2812

60. 15.

Vg
2812

INTIMATIO,
SEV SCRIPTVM
PVBLICE PROPOSITVM,
IN CELEBERRIMA
Academia VVitebergensi

A

PETRO CALAMINO
ANTEQVAM PRÆLECTIO-
NEM LOCORVM COMMVNIVM
Domini PHILIPPI MELANCH-
THONIS inchoäret.

VVITEBERGÆ,
Typis Zachariæ Lehmanni.

M. D. XC.

10

INTITULATIO

SEVEN SCRIPTVM

EVANGELII

IN

EVANGELII

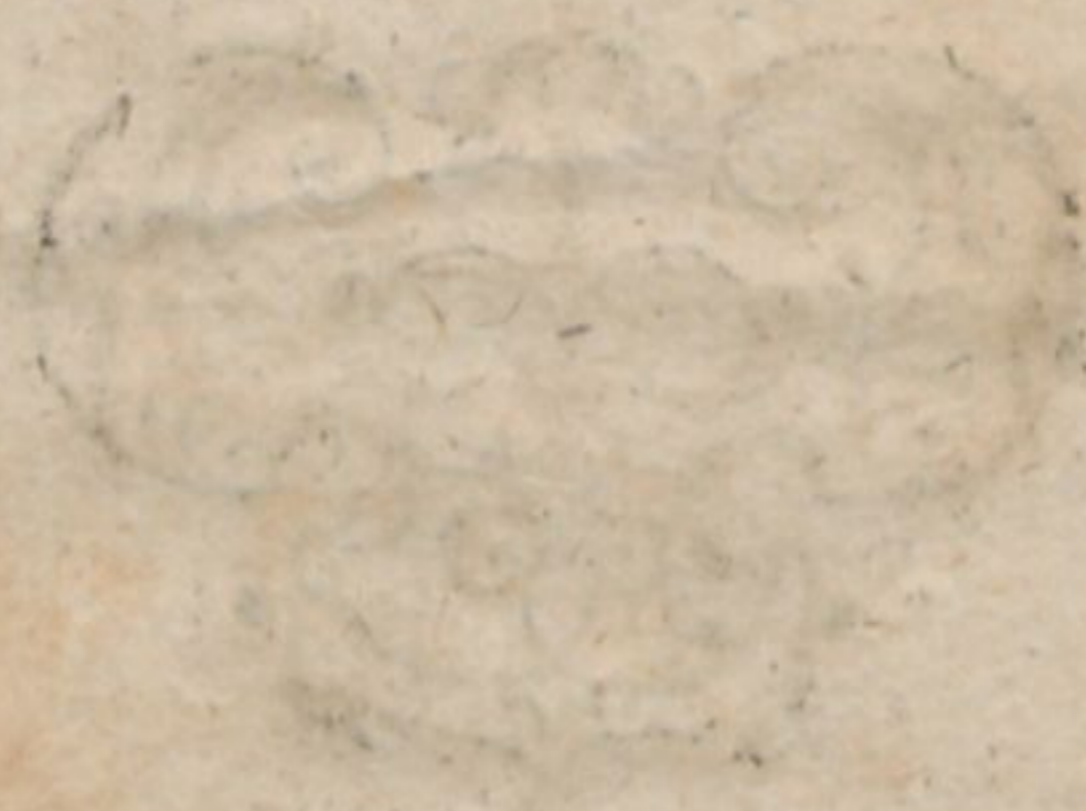
PETRO CAPAMINO

AM

IN

EVANGELII

IN

VITTEBERGA

Typis Zachariae Schmidtii

M D XC

INTITULATIO

EVANGELII

IN

STVDIOSIS DO-
CTRINÆ CHRISTIANÆ
IN ACADEMIA VVITE-
BERGENSI S. D.

VTILITER POLYBIVS
suadet: ut illi qui rectè in historiarum
lectione versari volunt, ante omnia,
uniuersam mundi historiam ἐπιμαρτυροῦν
σώφρων ἄγαν καὶ σωματοποιῶν contendant. Quod quidem
consilium etsi ab historico, historiarum candidatis
datum est: iure tamen ac merito, ad omnes discipli-
nas extenditur. Quicumq; enim aliquam doctrinam
feliciter tractare cupiunt: ij in primis operam dent,
necesse est: ut integrum illius quasi corpus, in sua
primaria membra distinctum, atq; ordine distribu-
tum, uno quasi intuitu complectantur. Habet hu-
iusmodi σωματοποιῶν complures utilitates. Primò ad
claritatem & perspicuitatem doctrine facit. Cum
enim initia, progressiones ac meta discendorum iam
prospiciuntur: non tantum series ac connexio parti-
um ad totius constitutionem concurrentium rectius
animaduertitur: sed etiam singula partes per se &
collatione ad alias, oculis subiecta, propius aspiciun-
tur,

tur, meliusq; intelliguntur. Deinde summaria totius disciplina comprehensio, ad doctrinae veritatem ac certitudinem perspicendam plurimum conducit. Quando enim omnia integri membra, uno quasi intuitu contemplamur: facile perspicimus, quis eorum consensus, qua conspiratio existat. Ac sicubi discrepantia eorum deprehenditur, errorem admissum esse sciamus: quemadmodum harmonia ac consonantia omnium membrorum inter se & cum principijs, veritatis certissimum argumentum habetur: siquidem in confesso semper fuit: Verum vero consonare: falsum autem nec cum vero, nec secum consistere. Tertiò idea totius, animo concepta, allicit ingenia liberalia ad plenam rei alicuius inquisitionem, & in eius cognitione cum voluptate non vulgari detinet. Sicut enim viatores eam quam norunt viam, non facilius tantum, sed etiam libentius eunt: ita qui doctrinae alicuius systema mente iam complexi sunt, dum contemplantes per quodammodo nota transeunt, atq; ordinem, seriem, connexionem ac consensum partium vident, in consideratione mirificè detinentur, & cum, quantum sibi conficiendum restet prospiciunt: ad finem pervenire, omni conatu annituntur. Quid quod ij, qui integri membra,
præcipua

præcipua summam iam memoria tenent, alia quæ legunt, vel audiunt, facilius arripiunt, rectius iudicant, & firmiter meminerunt: quando unumquodque statim ad suas classes & in suum quasi nidum referunt, & ex ijs quæ iam perceperunt, estimant. Sicut igitur pictores id quod imagine representare moluntur, initio totum rudissimè delineant, postea singulas eius partes accuratius efformant, & coloribus suis illustant: ita is qui cognitionem rerum in aliqua scientia vel arte consideratarum, sibi acquirere studet, id enitatur, ut summam primò uniuersa illius disciplina, mente complectatur: ac deinde successu temporis quasuis eius partes, ordine diligentius euoluat, & penitus inquirat. Hoc verò, etsi in omni studiorum genere verissimum est: de theologia tamen tantò magis valet, quantò minus eà omnes homines carere possunt, quantoque ea à principijs & luce naturali remotior, eoque difficilior est, quàm reliqua disciplina. Certè summaria doctrina sacra comprehensio, & fundamenti præcipuè cognitio, necessaria est omnibus saluandis: Vt priuatim quid ad consequendum salutem ipsis credendum & faciendum sit, sciant: ut conciones sacras quas audiunt, intelligere queant: ut Spiritus

obare & pseudoprophetas cauere valeant. Reliqui autem, qui docendo alios in schola, vel templo, DEO & Ecclesie seruire cogitant, cum perfectiorem et solidiorem rerum sacrarum noticiam habere debeant, eam sine compendiarum doctrina prius percepta, nunquam sibi comparabunt: nec suis auditoribus integram & solidam doctrinam, ordine ac perspicue tradent, nisi ipsi prius œconomiam rationis consequendi salutem, animo complexi fuerint: nec sine ista norma, vel scripturam commodè interpretari, vel controuersias Ecclesiasticas diiudicare poterunt: cum omnem prophetiam fidei analogam esse oporteat. Graui ergo & sancto consilio Apostolus 2. Timoth. 1. Habeas, inquit, hypotyposin sanorum sermonum, quos à me audiisti, in fide, & dilectione in Christo. Quibus verbis non tantum precipit, ut ~~in~~ Christianismi animo infigatur: sed etiam qualis ea esse, que capita, que ratione, & quo genere sermonis continere debeat, ostendit. Dum enim fidei & charitatis in Christo mentionem facit, docet, summam istam doctrinam, precipue Euangelium & legem complecti oportere. Sicut passim tota Scriptura, ad hæc duo capita reuocatur. Hypotyposin an-

sin autem cum nominat: breuitatem, ordinem &
perspicuitatem requirit: Vt oculis quasi res aspi-
cienda subijciantur. Sana deniq; verba quando
postulat: non tantum rerum vocibus significata-
rum veritatem, & ad edificationem aptarum de-
lectum, sed etiam sermonis proprietatem, clarita-
tem, & cum phrasi scripturae congruentiam efflagi-
tat. Exemplum enim suum allegat, & à se tra-
ditos sermones retineri iubet. Porro, etsi tales
ἱστορῆσεις ὑγιωνόντων λόγων à multis magnis viris, quos
DEVS Ecclesiae suae singulari beneficio largitus
est, conscriptae extant: de quarum laude nihil de-
cerpo, sed suo quamq; loco relinquo, ac DEO poti-
us toto pectore gratias ago, quòd verbum suum ita
abundè inter nos habitare velit: Sicut tamen
Hesperus, alios nocturnos ignes iurare suo antecedit:
ita loci communes viri clarissimi, & de Ecclesia &
scholis optimè meriti, D. PHILIPPI MEL-
LANCHTHONIS, inter alia huius generis scri-
pta, eminent atq; excellunt. Cui quidem libro,
admirationem atq; amorem omnium bonorum ac-
piorum merito conciliat, studium veritatis, quam
adeò sectatur, ut illà sibi nihil prius aut antiquius
ducat: dexteritas & prudentia, quam maxime ne-
cessaria

cessaria deligit & inculcat, prætermisissis vel spinosis vel inutilibus: φιλησυχία, qua coniunctioni & concordia Ecclesiarum unice studet: Pietas singularis, qua omnes disputationes ad usum atq; exercitia fidei & pœnitentiæ semper transfert: Genus deniq; ac forma orationis non solum propria & clara, ac cuius latinè intelligenti obuia, sed etiam sacra scripturæ & theodidactis usitata. Non igitur amore tantum Domini PHILIPPI, sed vero constantiq; iudicio, insignis ille Iesu Christi servus Dominus LUTHERVS, de hoc libro, Nunc, inquit, DEI gratia extant methodici libri quamplurimi. Inter quos loci communes PHILIPPI excellunt: ex quibus theologus & Episcopus pulchrè & abunde formari potest, ut sit potens in sermone doctrinæ pietatis. Alia illius summi viri & aliorum huic iure adstipulantium testimonia, non necesse est hic cœacervare: Cum & ab alijs collecta sint, & vino vendibili, secundum proverbum, suspensa hedera non sit opus. Bono igitur atq; utili consilio eorum qui studijs nostris præsent, iam olim constitutum est, ut liber ille locorum communium à D. PHILIPPO conscriptus, publicè in hac academia, in qua natus est, explicetur ac repetatur. Etsi au-

Etsi autem huic muneri, quod & per se longè
difficilimum est, & temporibus hisce exulce-
ratissimis maxime periculosum, varijsq; ca-
tumaijs obnoxium, vires meas plus quam im-
pares esse agnosco, & libens fateor: ideoq; o-
ptarim, illud alterj alicui, qui maioribus do-
nis, ad id obeundum requisitis, diuinitus in-
structus sit, demandatum esse: quia tamen
D E O, per suos ministros vocanti, & auxi-
lium suum promittenti, fidendum atq; ob-
temperandum est: non meum nominisq; Chri-
stiani esse duxi, ex diffidentia, partem hanc
laboris honestissimi desigere, ac diuinæ volun-
tati repugnare. Quod ergo felix ac fau-
stum sit, D E O gloriosum, Ecclesia utile, stu-
diosæ iuuentuti fructuosum, ac mihi salutare,
fretus benignissimi D E I, presenti guberna-
tione operas illas, siue repetitionis siue expli-
cationis, post mercatum Lipsicum, in audito-
rio magno aggrediar, ac præmissa ad diem
XXII. Maij hora nona, ut moris est, ora-
truncula, postea ad XXV. eiusdem mensis di-
em, hora secunda pomeridiana, ibi ubi clarif-
simus

B.

simus vir, Dominus Doctor Henricus Maius
substitit, (quando leges Academiae hoc iubent)
D E O fauente pergam.

E si autem non ausim polliceri, me tan-
tum prestiturum, quantum huius officij digni-
tas atq; amplitudo postulat: id tamen non
dubito affirmare, me D E O adiutore, fideli-
tatem meam, candidè iudicaturis probaturum,
atq; enixè operam daturum, ut intra bienni-
um, si D E V S voluerit, totum librum per-
curram, & ad eum locum, unde iam auspi-
cor, reuertar.

Oro etiam pios & doctos auditores, ut in
me audiendo, equitatem & modestiam suo
ordine dignam prestent, ac cogitent, rerum
cœlestium tractationi, non solummodo meam
tenuitatem, sed omnium etiam perspicacis-
simorum atq; eloquentissimorum hominum
vires impares esse. D E V M eternum
patrem Domini nostri I E S V C H R I S T I,
ardentibus votis precor, ut in nostra infirmi-
tate, potentiam suam perficiat, nos in omnem
veri-

veritatem ducat, & in ea ad vitam eter-
nam sanctificet, Amen. Bene & feliciter
valete. V Viteberga. III. Maij,
Anno à Christo nato
1 5 9 0.

Petrus Calaminus.

OK 292812

Peter's Almanac

m. 12

ULB Halle

3

004 371 658

B.I.G.

Farbkarte #13

INTIMATIO,
EV SCRIPTVM
VBLICE PROPOSITVM,
IN CELEBERRIMA
Academia VVitebergensi

Vg
2812

A
ETRO CALAMINO
NTEQVAM PRÆLECTIO-
NEM LOCORVM COMMVNIVM
Domini PHILIPPI MELANCH-
THONIS inchoâret.

VVITEBERGÆ,
Typis Zachariæ Lehmanni.

M. D. XC.

